

РЕШЕНИЕ

№ 11966

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **826** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Д. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], 212,вх.1,ап.83,моб.тел:[ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-4332-005726 от 28.11.2025г. на полицейски инспектор И. Й.,СДВР,отдел „Пътна полиция“, с която по отношение на жалбоподателя е постановено временно отнемане СУМПС до решаване въпроса за отговорността,но не повече от бмесеца.
Твърди се,че процесната заповед е незаконосъобразна,като постановена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. В частност:
Не е доказано уведомяване по чл.143 ал.10 ЗДвП,т.е. относно факта,че регистрацията на МПС е служебно прекратена.При липса на уведомяване не може да се приеме и наличие на знание относно прекратената регистрация.
Нормата на чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП е пилотима единствено в хипотези свързани с употреба на алкохол или наркотици,респ. отказ за тестване за такава употреба, като спрямо жалбоподателя нито е извършвана подобна проверка, нито е установена употреба,нито той е отказвал да бъде извършена подобна проверка.
Несъответствие между правната норма и срока на мярката.Чл.171 т.1 б.“б“ определя срок на мярката до 18м, а с обжалваният акт е определен срок от бм,което представлява противоречие и нарушение на материалния закон,според жалбоподателя.
Неприложима е и нормата на чл.171 т.1 б.“е“ от ЗДвП тъй като не е налице доказана вина.
Ответната страна не/изразява становище за не/основателно на жалбата.

Процесната жалба е допустима и редовна/ с отстранена нередовност с молба от 23.01.2026г./, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр чл.172 ал.1 от ЗДвП и чл. 171 т.1 б.“б“ от ЗДвП, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът съобрази и приема:

С оспорената заповед е установено от фактическа страна, че на 27.11.2025г. против жалбоподателя е съставен АУАН № 3209203 от мл.автоконтрольор Л., отдел ПП,СДВР затова, че на 27.11.2025г., управлява лек автомобил Нисан М.,рег [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]със служебно прекратена регистрация по чл. 143 ал.10 ЗДвП от 25.11.2025г. при уведомление от Гаранционен фонд,т.е. без застраховка гражданска отговорност.

Поради това му е наложена принудителна административна мярка по чл. 171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността но не повече от бмесеца“ .

По силата на чл.172 ал.1 от ЗДвП, Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Процесно обжалваната Заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, като по делото са приложени Заповед № 81213-1632/02.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з-12686/14.10.2025г. на Директора на СДВР, както и заповед от 13 септември, 2024г. за преназначаване на И. Й. на длъжност полицейски инспектор, трета степен,01група „Административно наказателна дейност“ към отдел ПП при СДВР.

Заповедта е издадена в писмена форма, но в нарушение на изискването за изложение на фактически и правни основания,респ. пълна немотивираност.

По силата на чл. 171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.

С процесната заповед е посочено, че лицето е със служебно прекратена регистрация по чл.143 ал.10 ЗДвП, която норма обаче не е сред предвидените в хипотезата на б.“з“ гг) от чл.171 т.1 ЗДвП. Т.е. при постановяване заповедта органа не е посочил,кое нарушение от предвидените в нормата е извършило лицето,така,че да бъде обосновано приложени ена мярката спрямо него. В. и нормата на чл.143 ал.10 от ЗДвП не предвижда състав на нарушение, а регламентира служебно прекратяване на регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането.

Изискването за мотивиране на акт като процесния налага ясно посочване кое от нарушенията е допуснало лицето,т.е. чл. 175, ал. 2 или ал. 3 или чл. 176, ал. 1 или чл. 178ж ал. 2 или чл. 182, ал. 5 от ЗДвП за да бъде обосновано прилагането на б.“з“ гг) от чл.171 т.1 ЗДвП. И избора на конкретната хипотеза е изцяло в дискрецията на органа,която съдът не може да замества по

тълкуване или аналогия защото така ще наруши допълнително вече ограниченото право на защита на страната.

Следва да се отбележи още,че в посоченият АУАН към който реферира оспорваната заповед се съдържа означение на нарушение на чл. 140 ал.1 и чл.143 ал. 10 ЗДвП,които разпоредби обаче също не са сред предвидените като основание за постановяване на ПАМ по чл.171 т.1 б.“з“ гг) от ЗДвП.

Без излишно обременяване на настоящият акт следва ясно да се посочи,че непосочването на фактически елемент от приложена разпоредба представлява нарушение на изискването за мотивираност на даминистративния акт, обосноваващо отмяната му. Нарушението се квалифицира по чл.146 т.3 АПК.

Поради това и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ от АПК, Административне съд С.-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-4332-005726 от 28.11.2025г. на полицейски инспектор И. Й.,СДВР,отдел „Пътна полиция“.

Решението е окончателно.

Съдия: